

[Socialministeren]

Den anden ting, der bliver taget op i forslaget, er først og fremmest en tilpasning af opholdskommunereglene til de nye forslag, der er vedtaget i Boligministeriets regi. Samtidig har jeg benyttet lejligheden til at gøre bestemmelsen lidt mere generel, så vi ikke skal lave lovændringer, hver gang der optræder en ny boligform på ældreboligområdet. Det betyder, at nu er alle de boligformer, der kan oprettes ifølge den ny boliglovgivning, med i denne bestemmelse, og den bliver også mere generel, så den kan rumme de nye former, der måtte dukke op i fremtiden.

Endelig er den sidste bestemmelse om tilbagebetaling af terminsydelser, der er udbetalt som kontanthjælp, en sikring af, at vi viderefører den gældende retspraksis vedrørende det nuværende regelsæt for kontanthjælp. Jeg vil gerne have sikkerhed for, at de samme regler kommer til at gælde for den bruttoficerede kontanthjælp, så bestemmelsen sigter altså først og fremmest mod at videreføre den gældende retstilstand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering. (Præcisering af regler om finansiering m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 24/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Bjarne Laustsen (S):**

I forbindelse med aktiveringsforslaget fra sidste samling – lovforslag nr. L 315 – blev der indført nye principper for fordelingen af den samlede pulje på i alt 807 mio. kr., som nu bygger på en fordeling på grundlag af antallet af kontanthjælpsmodtagere og antallet af aktive-rede, der er berettiget til kontanthjælp. Det er et godt princip, fordi det tilgodeser de kommuner, der har mange kontanthjælpsmodtagere, som de nu også har pligt til at aktivere, samtidig med at de allerede ved budgetlægningen ved, hvor stor deres andel af puljen vil være. Det er da også et synspunkt, som Kommunernes Landsforening er enig i.

Når der nu alligevel er behov for en række ændringer, skyldes det, at de kommuner, der har foretaget en stor frivillig aktivering, vil blive ramt af de nye regler og – som for Læsøs vedkommende – miste helt op til 0,45 pct. af beskatningsgrundlaget. Derfor er der behov for en overgangsordning for 1994, hvor de kommuner, der mister mere end 0,1 pct. af skattegrundlaget, vil få en samlet kompensation på ca. 40 mio. kr. Denne kompensation finansieres af den samlede bloktilskudspulje, idet alle kommuner bidrager med 0,008 pct. af deres beskatningsgrundlag, og kommunerne får derved mulighed for også at holde et højt aktivitetsniveau i 1994. Samtidig får kommunerne nu også mulighed for at få refusion, idet unge under 25 år finansieres med 50 pct.s statsrefusion.

Herudover er der også god grund til at gøre opmærksom på en forsøgspulje på i alt 250 mio. kr. i 1994 og 1995; der tales også i dette lovforslag om, at man kan foretage en løbende evaluering, som vil koste 750.000 kr. hvert år.

Desuden indeholder lovforslaget en række punkter, der præciserer lovens bestemmelser, og jeg skal nævne nogle af dem. Kommunerne kan anvende puljemidler efter lovens § 26 til aktivering af særligt udsatte unge under 18 år, selv om disse ikke er berettiget til kontanthjælp; dette vedrører specielt produktions-skolerne. Lovens § 20 giver adgang til at yde godtgørelse til kontanthjælpsmodtagere under 25 år, der deltager i et vejlednings- og introduktionsprogram, og samtidig ophæves reglen om, at ungdomsydelsen under vejlednings- og introduktionsprogrammet mindst skal svare til kontanthjælpen for unge under 23 år. Dette